

Zašto smo postali tako bezosjećajni prema prirodi?

Uništavamo je... Svjesno ili nesvjesno... Polako, ali sigurno... Više od svega bih volio da imamo zdravu životnu sredinu ... Sredinu u kojoj ćemo svakog, popodneva šetati, udisati čisti i svježi vazduh.

Imamo pet nacionalnih parkova, ali volio bih da imamo više. Ako ne možemo sačuvati određene teritorije neka onda budu zakonom zaštićene. Ne znam da li se neko od nas zapita „Šta ćemo ostaviti našim potomcima?“. Ništa, izgleda. Već samo spaljenu, zagađenu, jednom riječju uništenu životnu sredinu...

Bacamo smeće svuda samo ne tamo gdje treba u kontejnerima, jer teško nam je otići još tih sto metara i ubaciti papirić ili sl. Iako sam jedan od svjesnih stanovnika ove zemlje, ako ih uopšte ima, i ja ponekad bacam smeće na sve strane. Znam koliko je to loša stvar, ali ne mogu se u tom trenutku kontrolisati.

Takođe, znam koliko je bolje koristiti bicikl ili jednostavno svoje noge ako krenem negdje nego auto. Jer auto je takozvano "ubica sa četiri točka". Govorim to roditeljima, prijateljima, ali zašto bi me poslušali kad u stvari ja sebe ne čujem. Lično se ni ja ne pridržavam toga, nažalost..

Draga prirodo, u sledećem periodu obećavam da ću se truditi da te bar ja ne zagađujem Iskreno ti se izvinjavam za sve loše stvari koje sam ti nanio. Iako znam da ćeš nam to svima jednog dana vratiti, ipak nam se smiluj. Jer mi smo ljudi - stvoreni da griješimo!